
USTAWA

z dnia 11 maja 2001 r.

O obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej

(Dz. U. z 2001r. Nr 63, poz. 639)

Rozdział 1 Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Ustawa określa obowiązki importerów oraz wytwórców produktów, zwanych dalej "przedsiębiorcami", związane z wprowadzaniem na rynek krajowy produktów w opakowaniach, których rodzaje określa załącznik nr 1 do ustawy i produktów wymienionych w załącznikach nr 2 i 3 do ustawy, oraz określa zasady ustalania i pobierania opłaty produktowej i opłaty depozytowej.
2. Przez przedsiębiorcę wprowadzającego na rynek krajowy produkty w opakowaniach wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy rozumie się także przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 500 m², sprzedającego produkty tam pakowane.
3. Przepisy ustawy stosuje się również do przedsiębiorcy wprowadzającego na rynek krajowy w drodze importu towary, których częściami składowymi są produkty wymienione w załącznikach nr 2 i 3 do ustawy.
4. W sprawach dotyczących gospodarowania odpadami opakowaniowymi i odpadami użytkowymi, nieuregulowanych ustawą, stosuje się przepisy o odpadach.
5. Przepisy ustawy nie naruszają postanowień działu II w tytule I ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz.U. Nr ... poz. ...).

Art. 2.

Ilekroć w ustawie jest mowa o:

1. akumulatorze ołowiowym (kwasowym) - rozumie się przez to akumulator rozruchowy lub pojedyncze ogniwo akumulatora przemysłowego,
2. eksporcie produktów - rozumie się przez to objęcie produktów procedurą wywozu, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. - Kodeks celny (Dz.U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407, Nr 121, poz. 770, Nr 157, poz. 1026 i Nr 160, poz. 1084, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 160, poz. 1063, z 1999 r. Nr 40, poz. 402 i Nr 72, poz. 802, z 2000 r. Nr 22, poz. 269, Nr 119, poz. 1250 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 12, poz. 92 i Nr 29, poz. 320),
3. imporcie produktów - rozumie się przez to objęcie produktu procedurą dopuszczenia do obrotu, w rozumieniu przepisów ustawy Kodeks celny,
4. Narodowym Funduszu - rozumie się przez to Narodowy Fundusz Ochrony środowiska i Gospodarki Wodnej w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska,
5. odpadzie opakowaniowym - rozumie się przez to odpady w rozumieniu przepisów o opakowaniach i odpadach opakowaniowych powstające z opakowań, których rodzaje wymienione są w załączniku nr 1 do ustawy,
6. odpadzie użytkowym - rozumie się przez to odpady powstające z produktów wymienionych w załącznikach nr 2 i 3 do ustawy,
7. odzysku - rozumie się przez to odzysk w rozumieniu przepisów o odpadach,

8. opłacie depozytywnej - rozumie się przez to opłatę pobieraną przy sprzedaży detalicznej akumulatorów ołowiowych (kwasowych) jako osobnych produktów, której zwrot następuje po przekazaniu zużytego akumulatora sprzedawcy detalicznemu tych akumulatorów lub do punktu systemu zbiórki zużytych akumulatorów zorganizowanego przez przedsiębiorcę,
9. opłacie produktowej - rozumie się przez to opłatę obliczaną i wpłacaną za opakowania w przypadku sprzedaży produktów w tych opakowaniach, a także opłatę obliczaną i wpłacaną w przypadku sprzedaży akumulatorów niklowo- kadmowych, ogniw i baterii galwanicznych, opon, lamp wyładowczych, olejów smarowych oraz urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych, wymienionych w załącznikach nr 1-3 do ustawy,
10. recyklingu - rozumie się przez to recykling w rozumieniu przepisów o odpadach,
11. regeneracji olejów odpadowych - rozumie się przez to regenerację w rozumieniu przepisów o odpadach.
12. wojewódzkich funduszach - rozumie się przez to wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska,
13. zużytym akumulatorze - rozumie się przez to odpad użytkowy powstały z akumulatora ołowiowego (kwasowego), zachowujący podstawowe elementy konstrukcyjne.

Rozdział 2 Obowiązki przedsiębiorców

Art. 3.

1. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 1, ma obowiązek zapewnienia odzysku, a w szczególności recyklingu odpadów opakowaniowych i użytkowych.
2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, obowiązany jest do dnia 31 grudnia 2007 r. osiągnąć docelowy poziom odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych i użytkowych, co najmniej w wysokości określonej w załączniku nr 4 do ustawy.
3. Poziom odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych i użytkowych stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy lub ilości odpadów opakowaniowych i użytkowych poddanych odpowiednio odzyskowi lub recyklingowi oraz masy lub ilości wprowadzonych na rynek opakowań lub produktów, w określonym czasie.
4. Masę i ilość opakowań wprowadzanych na rynek ustala się w oparciu o ewidencję prowadzoną zgodnie z art. 11.
5. Wprowadzenie na rynek opakowań lub produktów następuje z zastrzeżeniem ust. 6 w dacie ich wydania z magazynu w celu ostatecznego wprowadzenia do obrotu.
6. W przypadku importu produktów w opakowaniach uważa się, iż importer wprowadza na rynek opakowania w dacie ich dopuszczenia do obrotu w kraju.
7. Opakowania lub produkt uważa się za wprowadzone do obrotu tylko raz.
8. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia ogłoszonego na 6 miesięcy przed dniem jego wejścia w życie, roczne poziomy odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych i użytkowych, w poszczególnych latach do końca 2007r., uwzględniając:
 - I. potrzebę stopniowego tworzenia krajowego systemu odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych i użytkowych oraz zwiększanie jego efektywności,
 - II. działania na rzecz konkurencyjności polskiej gospodarki,
 - III. konieczność realizacji zobowiązań międzynarodowych.
9. Przy obliczaniu osiągniętych poziomów odzysku przez danego przedsiębiorcę do masy odpadów opakowaniowych i użytkowych poddanych odzyskowi dodaje się:
 - I. masę opakowań wielokrotnego użytku użytych powtórnie,
 - II. masę opon zebranych i zregenerowanych (bieżnikowanych) w kraju,
 - III. masę olejów bazowych pochodzących z regeneracji krajowych olejów odpadowych, zużytych do wytworzenia wprowadzonych na rynek krajowy olejów smarowych, z zastrzeżeniem spełnienia warunków określonych w ust. 12 i 13.
10. Przy obliczaniu osiągniętych poziomów recyklingu przez danego przedsiębiorcę do masy olejów odpadowych poddanych recyklingowi dodaje się masę olejów bazowych pochodzących z regeneracji krajowych olejów odpadowych, zużytych do wytworzenia wprowadzonych na rynek krajowy olejów smarowych, z zastrzeżeniem spełnienia warunków określonych w ust. 12 i 13.
11. Przy obliczaniu poziomu odzysku i recyklingu nie uwzględnia się produktów, które są częściami składowymi wyeksportowanych towarów.
12. Przedsiębiorca produkujący w kraju oleje smarowe z udziałem wytworzonych w kraju olejów bazowych pochodzących z regeneracji może je włączyć do rzeczywiście uzyskanego poziomu recyklingu, jeżeli:
 - I. posiada specjalistyczną instalację umożliwiającą prowadzenie procesu regeneracji,

- II. posiada zezwolenie wymagane przepisami o ochronie środowiska,
 - III. uzyskane produkty spełniają normy określone w przepisach odrębnych.
13. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, jakie powinien spełnić przedsiębiorca produkujący w kraju oleje smarowe z udziałem wytworzonych w kraju olejów bazowych pochodzących z regeneracji, w celu włączenia ich do rzeczywiście uzyskanego poziomu recyklingu, uwzględniając w nim:
- I. potrzebę bezpiecznego dla środowiska wykorzystania olejów odpadowych,
 - II. wymagane instalacje służące regeneracji olejów odpadowych,
 - III. spełnienie wymagań wynikających z przepisów o odpadach.

Art. 4.

1. Obowiązek, o którym mowa w art. 3 ust. 1, może być realizowany przez przedsiębiorcę:
 - I. samodzielnie, albo
 - II. za pośrednictwem organizacji odzysku, zwanej dalej "organizacją".
2. Organizacja przejmuje od przedsiębiorcy obowiązki na podstawie umowy.
3. Przedsiębiorca lub organizacja może zlecić wykonanie poszczególnych czynności związanych z odzyskiem i recyklingiem osobom trzecim.

Art. 5.

1. Organizacja może prowadzić działalność wyłącznie w formie spółki akcyjnej.
2. Przedmiotem działania organizacji może być wyłącznie działalność związana z organizowaniem, zarządzaniem lub prowadzeniem przedsięwzięć związanych z odzyskiem, a w szczególności z recyklingiem odpadów, a także edukacja ekologiczna.
3. Firma organizacji zawiera oznaczenie "organizacja odzysku".
4. Do używania oznaczenia wskazanego w ust. 3 są uprawnione wyłącznie organizacje utworzone zgodnie z niniejszą ustawą.

Art. 6.

1. Kapitał zakładowy organizacji powinien wynosić co najmniej 1 000 000 złotych, a ponadto nie może być zebrany w drodze publicznej subskrypcji, z zastrzeżeniem art. 43.
2. Kapitał zakładowy organizacji powinien być pokryty w całości wkładem pieniężnym i wpłacony w całości przed złożeniem wniosku o zarejestrowanie organizacji.
3. Kapitał zakładowy organizacji nie może pochodzić z pożyczki lub kredytu ani być obciążony w jakikolwiek sposób.
4. Organizacja ma obowiązek utrzymywania kapitałów własnych w wysokości co najmniej połowy minimalnego kapitału zakładowego określonego w ust. 1.
5. Akcje organizacji mogą być wyłącznie akcjami imiennymi i nie mogą być zamienione na akcje na okaziciela.
6. Organizacja nie może wydawać akcji o szczególnych uprawnieniach.

Art. 7.

Organizacja jest obowiązana złożyć marszałkowi województwa w terminie dwóch tygodni po jej zarejestrowaniu, odpis statutu i wypis z rejestru sądowego lub postanowienie o wpisie do rejestru sądowego oraz w tym samym terminie odpis wszelkich zmian dokonanych w statucie lub rejestrze sądowym.

Art. 8.

Organizacja jest zobowiązana do zachowania w tajemnicy wszelkich danych przekazanych jej przez przedsiębiorców. Obowiązek zachowania tajemnicy nie dotyczy obowiązków informacyjnych wynikających z niniejszej ustawy oraz przypadków, w których przepisy prawa nakazują ujawnienie tajemnicy.

Art. 9.

1. Przedsiębiorca rozpoczynający działalność polegającą na wytwarzaniu lub imporcie produktów w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy lub produktów, o których mowa w załącznikach nr 2 i 3 do ustawy, jest obowiązany bez wezwania złożyć zawiadomienie o tym fakcie marszałkowi województwa, w terminie 30 dni od dnia rozpoczęcia działalności.
2. Za dzień rozpoczęcia działalności, o której mowa w ust. 1, uważa się datę pierwszej sprzedaży lub powstania pierwszego długu celnego dla produktu w opakowaniu wymienionym w załączniku nr 1 do ustawy lub produktu wymienionego w załącznikach nr 2 lub 3 do ustawy.
3. Przedsiębiorca jest obowiązany w terminie 14 dni złożyć zawiadomienie marszałkowi województwa o fakcie likwidacji działalności, o której mowa w ust. 1.
4. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 i 3, powinno zawierać:
 - I. nazwę i siedzibę lub imię i nazwisko oraz adres przedsiębiorcy,
 - II. datę rozpoczęcia lub likwidacji działalności, o której mowa w ust. 1,
 - III. określenie rodzaju działalności,
 - IV. wskazanie sposobu wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1.
5. Jeżeli dane, o których mowa w ust. 4, ulegną zmianie, przedsiębiorca jest obowiązany zgłosić ją marszałkowi województwa nie później niż do końca miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła zmiana.
6. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, wzór zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 i 3, kierując się potrzebą ujednoczenia zawiadomień.

Art. 10.

1. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, jest obowiązany do złożenia sprawozdania rocznego, zawierającego informacje o:
 - I. nazwie i siedzibie lub imieniu i nazwisku oraz adresie przedsiębiorcy,
 - II. odpowiednio masie lub ilości opakowań, wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy, w których sprzedał produkty, lub sprzedanych produktów wymienionych w załącznikach nr 2 i 3 do ustawy, z podziałem na poszczególne ich rodzaje,
 - III. odpowiednio masie lub ilości odzyskanych i poddanych recyklingowi odpadów opakowaniowych i użytkowych, z podziałem na poszczególne ich rodzaje,
 - IV. osiągniętych poziomach odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych i użytkowych, z podziałem na poszczególne ich rodzaje.
2. Organizacja jest obowiązana do złożenia sprawozdania rocznego, zawierającego informacje o:
 - I. nazwie i siedzibie oraz adresie organizacji,
 - II. wykazie przedsiębiorców, w imieniu których działała,
 - III. odpowiednio masie lub ilości opakowań, wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy, w których przedsiębiorcy wymienieni w wykazie sprzedali produkty, lub sprzedanych przez przedsiębiorców produktów, wymienionych w załącznikach nr 2 i 3 do ustawy, z podziałem na poszczególne ich rodzaje,
 - IV. odpowiednio masie lub ilości odzyskanych i poddanych recyklingowi odpadów opakowaniowych i użytkowych, z podziałem na poszczególne ich rodzaje,
 - V. osiągniętych poziomach odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych i użytkowych, z podziałem na poszczególne ich rodzaje.
3. Sprawozdania roczne, o których mowa w ust. 1 i 2, składane są marszałkowi województwa w terminie do dnia 31 marca następnego roku.

Art. 11.

1. Przedsiębiorca i organizacja obowiązani są do prowadzenia dodatkowej ewidencji uwzględniając także wymagania wynikające z odrębnych przepisów, w sposób umożliwiający ustalenie uzyskanych poziomów odzysku i recyklingu oraz obliczenie opłaty produktowej.
2. Przedsiębiorca i organizacja są obowiązani do przechowywania dodatkowej ewidencji, o której mowa w ust. 1, oraz innych dokumentów, o których mowa w art. 10 i 15, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą.

Rozdział 3 Opłata produktowa

Art. 12.

1. Rozliczenie wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 3, następuje na koniec roku kalendarzowego.
2. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 albo organizacja, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2, którzy nie wykonali obowiązku, o którym mowa w art. 3, są obowiązani do wpłacania opłaty produktowej, obliczonej oddzielnie w przypadku nie osiągnięci wymaganego poziomu:
 - I. odzysku,
 - II. recyklingu.
3. Opłatę produktową oblicza się jako iloczyn stawki opłaty i różnicy pomiędzy wymaganym a osiągniętym poziomem odzysku (recyklingu) przeliczonej na wielkość wyrażoną w masie albo ilości produktów lub opakowań, z wyłączeniem przedsiębiorcy wprowadzającego na rynek krajowy, w drodze sprzedaży lub importu, akumulatory ołowiowe (kwasowe).
4. Opłatę produktową oblicza się oddzielnie dla każdego rodzaju opakowań wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy i produktów wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy (z wyłączeniem produktów określonych w poz. 4) oraz w załączniku nr 3 do ustawy.

Art. 13.

Podstawę obliczenia opłaty produktowej stanowi:

1. masa w kilogramach - dla opakowań wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy oraz produktów wymienionych w poz. 1 i 3 w załączniku nr 3 do ustawy,
2. ilość w sztukach - dla produktów wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy oraz dla produktów wymienionych w poz. 2 w załączniku nr 3 do ustawy.

Art. 14.

1. Maksymalna stawka opłaty produktowej wynosi:
 - I. dla opakowań wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy - 3 zł za 1 kg,
 - II. dla produktów wymienionych w poz. 1-3 w załączniku nr 2 do ustawy - 150 zł za sztukę,
 - III. dla produktów wymienionych w poz. 5 w załączniku nr 2 do ustawy - 50 zł za sztukę,
 - IV. dla produktów wymienionych w poz. 6 w załączniku nr 2 do ustawy - 5 zł za sztukę,
 - V. dla produktów wymienionych w poz. 1 w załączniku nr 3 do ustawy - 2 zł za 1 kg,
 - VI. dla produktów wymienionych w poz. 2 w załączniku nr 3 do ustawy - 3 zł za sztukę,
 - VII. dla produktów wymienionych w poz. 3 w załączniku nr 3 do ustawy - 2 zł za 1 kg dla opony nowej i używanej regenerowanej (bieżnikowanej) oraz 8 zł za 1 kg dla opony używanej nieregenerowanej (niebieżnikowanej).
2. Stawki opłat, określone w ust. 1, podlegają z dniem 1 stycznia każdego roku kalendarzowego podwyższeniu w stopniu odpowiadającym średniorocznemu wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, przyjętemu w ustawie budżetowej za rok poprzedni.
3. Minister właściwy do spraw środowiska, nie później niż w terminie do dnia 30 września każdego roku, ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", wysokość maksymalnych stawek opłat produktowych na następny rok.
4. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, ustali szczegółowe stawki opłat produktowych dla poszczególnych opakowań lub produktów, o których mowa w ust. 1, kierując się negatywnym oddziaływaniem na środowisko odpadów opakowaniowych oraz odpadów poużytkowych z tych produktów, a także kosztami ich zagospodarowania.

Art. 15.

1. Przedsiębiorca i organizacja, o których mowa w art. 12 ust. 2, są obowiązani do złożenia marszałkowi województwa rocznego sprawozdania o wysokości należnej opłaty produktowej, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań lub produktów i określeniem

odpowiednio ich masy lub ilości, w terminie do dnia 31 marca roku kalendarzowego następującego po roku, którego opłata dotyczy.

2. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, kierując się potrzebą ujednoczenia sprawozdań.

Art. 16.

1. Obowiązek wpłacenia opłaty produktowej, obliczonej w sposób określony w art. 12, powstaje na koniec roku kalendarzowego.
2. Opłata produktowa jest wpłacana na odrębny rachunek bankowy urzędu marszałkowskiego do dnia 31 marca roku kalendarzowego następującego po roku, którego opłata dotyczy.

Art. 17.

1. W razie stwierdzenia, że przedsiębiorca lub organizacja, pomimo ciążącego obowiązku, nie dokonała wpłaty opłaty produktowej lub dokonała wpłaty w wysokości niższej od należnej, marszałek województwa wydaje decyzję, w której określa wysokość zaległości z tytułu opłaty produktowej wraz z odsetkami za zwłokę naliczonymi od następnego dnia po upływie terminu płatności.
2. W przypadku niewykonania decyzji określonej w ust. 1 marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, dodatkową opłatę produktową w wysokości odpowiadającej 50% kwoty niewpłaconej opłaty produktowej.
3. Termin płatności opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, wynosi 14 dni od dnia w którym decyzja ustalająca wysokość opłaty stała się ostateczna.

Art. 18.

1. W razie nieterminowego uiszczenia opłat produktowych lub uiszczenia ich w wysokości niższej od kwoty należnej naliczane są odsetki za zwłokę w wysokości i na zasadach określonych w przepisach działu III ustawy - Ordynacja podatkowa.
2. Do opłat produktowych stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
3. Obowiązek wpłacenia opłaty produktowej przedawnia się z upływem 5 lat licząc od końca roku kalendarzowego, w którym wpłata powinna nastąpić.

Art. 19.

Do ponoszenia opłat produktowych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy - Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.

Rozdział 4 Opłata depozytowa

Art. 20.

1. Sprzedawca detaliczny akumulatora ołowiowego (kwasowego) jest obowiązany przy jego sprzedaży do przyjęcia zużytego akumulatora.
2. Sprzedawca detaliczny jest obowiązany do pobrania opłaty depozytowej jeżeli przy sprzedaży akumulatora ołowiowego (kwasowego) kupujący nie przekazał mu zużytego akumulatora.
3. Stawka opłaty depozytowej wynosi 30 zł za sztukę.
4. Sprzedawca detaliczny, o którym mowa w ust. 1, przy sprzedaży akumulatora ołowiowego (kwasowego) potwierdza na fakturze VAT lub paragonie fiskalnym wysokość pobranej opłaty depozytowej.

Art. 21.

1. Sprzedawca detaliczny, który pobrał opłatę depozytową, jest obowiązany, w terminie 30 dni od daty sprzedaży akumulatora ołowiowego (kwasowego), przyjąć zużyty akumulator i

zwrócić opłatę depozytową. Sprzedawca detaliczny potwierdza zwrot opłaty depozytywnej na fakturze VAT lub paragonie fiskalnym.

2. Sprzedawca detaliczny, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do umieszczenia w punkcie sprzedaży akumulatora ołowiowego (kwasowego), w widocznym miejscu, wywieszki informującej o:
 - I. warunkach i trybie zwrotu zużytego akumulatora i odbioru opłaty depozytywnej w punkcie sprzedaży detalicznej i punktach systemu zbiórki zużytych akumulatorów, stworzonych przez przedsiębiorców, których akumulatory ołowiowe (kwasowe) sprzedaje,
 - II. określonym w przepisach o Inspekcji Handlowej, prawie składania skarg i wniosków, dotyczących nieprawidłowości w realizacji zobowiązań wynikających z ustawy przez sprzedawcę detalicznego,
 - III. instytucji, do której należy składać skargi i wnioski dotyczące nieprawidłowości w realizacji przez sprzedawcę zobowiązań wynikających z ustawy.

Art. 22.

Sposób magazynowania zużytych akumulatorów przez sprzedawcę detalicznego nie może naruszać przepisów szczególnych o zasadach odzysku, unieszkodliwiania, zbierania i transportu odpadów niebezpiecznych.

Art. 23.

4. Przedsiębiorca wytwarzający lub importujący akumulatory ołowiowe (kwasowe) jest obowiązany dołączyć do produktu informację o warunkach i trybie zwrotu zużytego akumulatora oraz o własnych punktach systemu zbiórki tego odpadu.
 5. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do odebrania na własny koszt od sprzedawcy detalicznego, o którym mowa w art. 20 ust. 1 i art. 21 ust. 1, zużytych akumulatorów i przekazania ich do recyklingu na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
 6. W przypadku gdy zwrot pobranej opłaty depozytywnej przez punkt sprzedaży detalicznej jest niemożliwy z powodu jego likwidacji lub przerwy w działalności, przedsiębiorca wytwarzający lub importujący akumulatory ołowiowe (kwasowe) jest obowiązany poprzez własne punkty systemu zbiórki, do przyjęcia zużytego akumulatora wprowadzonego przez niego do obrotu i zwrotu opłaty depozytywnej, w terminie 45 dni od daty sprzedaży produktu.
 7. Zwrot opłaty depozytywnej w przypadku określonym w ust. 3 następuje za potwierdzeniem na fakturze VAT lub paragonie fiskalnym, o którym mowa w art. 20 ust. 4.
 8. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany na własny koszt odebrać wszystkie zużyte akumulatory z innych miejsc niż punkty sprzedaży detalicznej i przekazać je do recyklingu.

Rozdział 5 Obowiązki organów administracji publicznej

Art. 24.

9. Marszałek województwa jest obowiązany do przesyłania ministrowi właściwemu do spraw środowiska oraz Narodowemu Funduszowi sprawozdania zawierającego informację o:
 - I. wielkościach wprowadzonych na rynek krajowy opakowań i produktów, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań i produktów, z wyszczególnieniem odpowiednio masy lub ilości,
 - II. osiągniętych wielkościach odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych i użytkowych, z wyszczególnieniem odpowiednio masy lub ilości,
 - III. wpływach z opłat produktowych wraz z odsetkami, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań i produktów w terminie do dnia 30 kwietnia roku kalendarzowego następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.
10. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, kierując się potrzebą ujednocnienia sprawozdań.

Art. 25.

Przez marszałka województwa oraz urząd marszałkowski rozumie się marszałka województwa lub urząd marszałkowski właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania przedsiębiorcy wprowadzającego na rynek krajowy produkty w opakowaniach wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy lub produkty wymienione w załącznikach nr 2 i 3 do ustawy, oraz organizacji, a w przypadku braku siedziby lub miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - Marszałka Województwa Mazowieckiego lub Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego.

Art. 26.

Nadzór nad wykonaniem przez sprzedawców detalicznych i przedsiębiorców obowiązków wynikających z rozdziału IV ustawy sprawuje Inspekcja Handlowa.

Rozdział 6 Zasady gospodarowania środkami pochodzącymi z opłaty produktowej

Art. 27.

11. Urzędy marszałkowskie prowadzą odrębne rachunki bankowe w celu gromadzenia i odpowiedniego przekazywania wpływów z opłaty produktowej.
12. Wpływy z tytułu opłaty produktowej powiększone o przychody z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o dochody urzędów marszałkowskich, o których mowa w ust. 3, urzędy marszałkowskie przekazują w terminie 5 dni po upływie terminu, o którym mowa w art. 16 ust. 2, na odrębny rachunek bankowy Narodowego Funduszu.
13. Wpływy z opłat produktowych w wysokości 0,5% stanowią dochody budżetu województwa samorządowego z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu opłat produktowych i obsługę administracyjną systemu opłat produktowych.

Art. 28.

14. Wpływy pochodzące z dodatkowej opłaty produktowej, określonej w art. 17 ust. 2 są przekazywane na rachunek Narodowego Funduszu, w terminie 10 dni od ich wpływu na rachunek urzędu marszałkowskiego.
15. Środki, o których mowa w ust. 1, przeznaczone są na cele określone w art.29 ust. 5.

Art. 29.

16. Wpływy z tytułu opłaty produktowej od sprzedaży produktów w opakowaniach, wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy, są gromadzone na odrębnym rachunku bankowym Narodowego Funduszu.
17. W terminie do dnia 30 kwietnia roku kalendarzowego następującego po roku, którego opłata dotyczy, Narodowy Fundusz przekazuje 70% zgromadzonych środków wojewódzkim funduszom na zasadach określonych w ust. 4.
18. Wojewódzkie fundusze, w terminie do dnia 31 maja, przekazują gminom (związkom gmin) środki, o których mowa w ust. 2, na zasadach określonych w ust. 4.
19. Środki pochodzące z opłat produktowych za opakowania, powiększone o przychody z oprocentowania, przekazywane są wojewódzkim funduszom, a następnie gminom (związkom gmin), proporcjonalnie do ilości odpadów opakowaniowych przekazanych do odzysku i recyklingu, wykazanych w sprawozdaniach, o których mowa w art. 35 ust. 1 i 4, na cele, o których mowa w ust. 5.
20. Pozostałe środki zgromadzone na rachunku bankowym Narodowy Fundusz przeznacza na finansowanie działań w zakresie:
 - I. odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych,
 - II. edukacji ekologicznej dotyczącej selektywnej zbiórki i recyklingu odpadów opakowaniowych.

Art. 30.

21. Wpływy z tytułu opłaty produktowej od sprzedaży produktów wymienionych w poz. 5 i 6 w załączniku nr 2 do ustawy są gromadzone na odrębnym rachunku bankowym Narodowego Funduszu.

22. Środki, o których mowa w ust. 1, Narodowy Fundusz przeznacza na finansowanie działań w zakresie:

- I. odzysku i recyklingu odpadów użytkowych powstałych z akumulatorów niklowo-kadmowych oraz baterii i ogniw galwanicznych,
- II. edukacji ekologicznej dotyczącej selektywnej zbiórki i recyklingu odpadów użytkowych z akumulatorów niklowo-kadmowych oraz baterii i ogniw galwanicznych.

Art. 31.

23. Wpływy z tytułu opłaty produktowej od sprzedaży produktów wymienionych w poz. 1-3 w załączniku nr 2 do ustawy są gromadzone na odrębnym rachunku bankowym Narodowego Funduszu.

24. Środki, o których mowa w ust. 1, Narodowy Fundusz przeznacza na finansowanie działań w zakresie:

- I. odzysku i recyklingu odpadów użytkowych powstałych z urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych,
- II. przedsięwzięć, w tym edukacji ekologicznej, prowadzących do ograniczenia użycia substancji zubożających warstwę ozonową w urządzeniach chłodniczych i klimatyzacyjnych.

Art. 32.

25. Wpływy z tytułu opłaty produktowej od sprzedaży produktów wymienionych w poz. 3 w załączniku nr 3 do ustawy są gromadzone na odrębnym rachunku bankowym Narodowego Funduszu.

26. Środki, o których mowa w ust. 1, Narodowy Fundusz przeznacza na finansowanie przedsięwzięć, w tym edukacji ekologicznej, prowadzących do odzysku, recyklingu i unieszkodliwiania odpadów użytkowych z opon.

Art. 33.

27. Wpływy z tytułu opłaty produktowej od sprzedaży produktów, wymienionych w poz. 1 w załączniku nr 3 do ustawy są gromadzone na odrębnym rachunku bankowym Narodowego Funduszu.

28. Środki, o których mowa w ust. 1, Narodowy Fundusz przeznacza na finansowanie zbierania i regeneracji odpadów użytkowych z olejów smarowych oraz na edukację ekologiczną w tym zakresie.

Art. 34.

29. Wpływy z tytułu opłaty produktowej od sprzedaży produktów, wymienionych w poz. 2 w załączniku nr 3 do ustawy są gromadzone na odrębnym rachunku bankowym Narodowego Funduszu.

30. Środki, o których mowa w ust. 1, Narodowy Fundusz przeznacza na finansowanie działań w zakresie:

- I. odzysku, recyklingu i unieszkodliwiania odpadów użytkowych z lamp wyładowczych,
- II. edukacji ekologicznej dotyczącej selektywnej zbiórki i recyklingu odpadów użytkowych z lamp wyładowczych.

Art. 35.

31. Zarząd gminy (zarząd związku gmin) jest obowiązany do sporządzenia rocznego sprawozdania zawierającego informacje o:

- I. rodzaju i ilości odpadów opakowaniowych zebranych przez gminę (związek gmin) lub podmiot działający w ich imieniu,

- II. rodzaju i ilości odpadów opakowaniowych przekazanych przez gminę (związek gmin) lub podmiot działający w ich imieniu do odzysku i recyklingu,
 - III. wydatkach poniesionych na działania określone w pkt 1 i 2.
32. Zarząd gminy (zarząd związku gmin) jest obowiązany przechowywać przez 5 lat dokumenty potwierdzające przekazanie odpadów opakowaniowych do odzysku i recyklingu.
33. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zarząd gminy (zarząd związku gmin) przekazuje, w terminie do dnia 15 lutego roku kalendarzowego następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie, marszałkowi województwa i wojewódzkiemu funduszowi, właściwemu ze względu na siedzibę gminy (związku gmin).
34. Wojewódzkie fundusze są obowiązane przekazać ministrowi właściwemu do spraw środowiska oraz Narodowemu Funduszowi zbiorczą informację o rodzaju i ilości odpadów opakowaniowych zebranych przez gminy na terenie danego województwa oraz przekazanych do odzysku i recyklingu w terminie do dnia 31 marca roku kalendarzowego następującego po roku, którego dotyczy informacja, a w terminie do dnia 30 czerwca - informację o przekazanych gminom (związkom gmin) środkach pochodzących z opłat produktowych za opakowania.

Art. 36.

Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i kryteria gospodarowania środkami z opłat produktowych, kierując się koniecznością uproszczenia procedur przyznawania środków i ułatwienia korzystania z nich.

Rozdział 7 Przepisy karne

Art. 37.

Kto, będąc przedsiębiorcą prowadzącym organizację odzysku lub działalność polegającą na wytwarzaniu lub imporcie produktów w opakowaniach lub produktów, określonych w załącznikach nr 1-3 do ustawy:

35. nie składa zawiadomienia o rozpoczęciu lub likwidacji tej działalności marszałkowi województwa, lub nie zawiadamia o zmianach w działalności, lub składa zawiadomienia nierzetelne, lub
36. nie składa sprawozdań o opakowaniach lub produktach, osiągniętych poziomach odzysku lub recyklingu oraz o należnej opłacie produktowej lub składa sprawozdania nierzetelne podlega karze grzywny.

Art. 38.

Sprzedawca detaliczny akumulatorów ołowiowych (kwasowych), który:

37. nie przyjmuje zużytego akumulatora lub nie zwraca opłaty depozytowej, lub
38. nie umieszcza w punkcie sprzedaży informacji o systemie zbiórki zużytych akumulatorów podlega karze grzywny.

Art. 39.

Przedsiębiorca lub importer wprowadzający do obrotu akumulatory ołowiowe (kwasowe), który:

39. nie dołącza do akumulatorów ołowiowych (kwasowych) informacji o warunkach i trybie zwrotu zużytych akumulatorów oraz o punktach systemu zbiórki odpadu,

40. nie odbiera od sprzedawców detalicznych lub z innych miejsc niż punkty sprzedaży detalicznej zużytych akumulatorów podlega karze grzywny.

Art. 40.

Orzekanie w sprawach, o czyny określone w art. 37-39, następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 8 Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 41.

W ustawie z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231 i Nr 142, poz. 702 i 703, z 1996 r. Nr 137, poz. 640, z 1997 r. Nr 111, poz. 722, Nr 123, poz. 776 i 780, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 943 i Nr 162, poz. 1104, z 1998 r. Nr 139, poz. 905 i Nr 161, poz. 1076, z 1999 r. Nr 50, poz. 499, Nr 57, poz. 596, Nr 95, poz. 1100, z 2000 r. Nr 68, poz. 805 i Nr 105, poz. 1107 oraz z 2001 r. Nr 12, poz. 92) w załączniku nr 6 Wykaz wyrobów akcyzowych skreśla się poz. 20 "Opakowania z tworzyw sztucznych, w tym również zastosowane do towarów w nich importowanych".

Art. 42.

W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz.U. Nr 77, poz. 335, z 1996 r. Nr 121, poz. 770, Nr 133, poz. 885 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 109, poz. 1157 oraz z 2001 r. Nr 38, poz. 452) w art. 2 w ust. 1 w pkt 11 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 12 w brzmieniu:

- o "12) kontrola przestrzegania przepisów o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej."

Art. 43.

Do dnia 1 stycznia 2003 r. kapitał zakładowy spółek akcyjnych-organizacji odzysku może wynosić 500 tys. zł.

Art. 44.

42. Przedsiębiorca, który w dniu wejścia w życie ustawy wprowadza na rynek krajowy produkty w opakowaniach, wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy lub produkty wymienione w załącznikach nr 2 i 3 do ustawy, jest obowiązany bez wezwania zgłosić ten fakt marszałkowi województwa, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy.
43. Do przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 9 ust.4.

Art. 45.

44. Przepisów ustawy nie stosuje się do dnia 1 stycznia 2004 r. w stosunku do przedsiębiorców, którzy w 2000 r. spełnili łącznie następujące warunki:
- I. osiągnęli przychód netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych poniżej 500 tys. zł,
 - II. nie dokonywali do dnia 31 grudnia 2000 r. importu towarów używanych lub odpadów, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.
45. Przedsiębiorca, który osiągnie w 2001 r. przychód netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych ponad 500 tys. zł lub dokona w tym

czasie importu towarów używanych lub odpadów, stosuje przepisy ustawy od dnia 1 stycznia 2002 r.

46. Przedsiębiorca, który osiągnie w 2002 r. przychód netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych ponad 500 tys. zł lub dokona w tym czasie importu towarów używanych lub odpadów, stosuje przepisy ustawy od dnia 1 stycznia 2003 r.

Art. 46.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.

Załączniki do ustawy z dnia 11 maja 2001 r.

Załącznik Nr 1

Poz	Symbol PKWiU	Rodzaje opakowań Rodzaje opakowań (jednostkowych, transportowych i zbiorczych)
1	25.22 17.40.21-50 17.40.21-73 17.40.21-75	opakowania z tworzyw sztucznych
2	28.72.12	opakowania z aluminium, o pojemności mniejszej od 300 l.
3	28.72.11	opakowania z blachy białej i lekkiej innej niż aluminiowa
4	21.21.12 21.21.13 21.21.14 21.21.15-30	opakowania z papieru i tektury
5	26.13.11	opakowania ze szkła gospodarczego, poza ampułkami
6	bez względu na symbol PKWiU	opakowania z materiałów naturalnych (drewna i tekstyliów)
7	bez względu na symbol PKWiU	opakowania wielomateriałowe

Załącznik Nr 2

Poz.	Symbol PKWiU	Rodzaje produktów Rodzaj produktu
1	29.23.12	urządzenia klimatyzacyjne zawierające substancje zubożające warstwę ozonową (CFC i HCFC)
2	29.23.13	urządzenia chłodnicze i zamrażające oraz pompy ciepła

		poza urządzeniami dla gospodarstw domowych
	zawierające	substancje zubożające warstwę ozonową (CFC i
	HCFC)*	
3	29.71.11	chłodziarki i zamrażarki typu domowego
	zawierające	substancje zubożające warstwę ozonową (CFC i
	HCFC)*	
4	31.40.21	akumulatory ołowiowe (kwasowe)
	31.40.22	
5	31.40.23	akumulatory niklowo - kadmowe:
		- wielkogabarytowe
		- małogabarytowe (wraz z pakietami)
6	31.40.1,	ogniwa i baterie galwaniczne, bez ich części:
	z wyłączeniem	- guzikowe
	31.40.13	- baterie pierwotne
		- pozostałe baterie wtórne
	*dotyczy również	substancji zubożających warstwę ozonową,
	stosowanych jako	
	czynniki spieniające w izolacji	

Załącznik

Nr 3

Rodzaje pozostałych produktów

Poz	Symbol PKWiU	Rodzaj produktu
1	23.20.18 z wyłączeniem 23.20.18-01, 23.20.18-09.10	oleje smarowe, z wyłączeniem: - oleje bazowe, - oleje przepracowane.
2	bez względu na symbol PKWiU	lampy wyładowcze, z wyłączeniem świetlówek kompaktowych
3	25.11.11 25.11.13-55 25.11.13-57 25.11.14-04 25.11.14-05 25.11.20 25.12.10-30.00 25.12.10-50 25.12.10-90	opony nowe, używane regenerowane (bieżnikowane), używane nieregenerowane (niebieżnikowane)

Załącznik nr 4

Docelowe procentowe poziomy odzysku i recyklingu dla odpadów opakowaniowych i poużytkowych w stosunku do masy lub ilości wprowadzonych na rynek krajowy, w drodze sprzedaży lub importu, opakowań i produktów

Poz.	Rodzaj produktów	Odpad powstały z: Symbol PKWiU	Poziom odzysku	Poziom recyklingu
1	opakowania razem1)	bez względu na	50	25

2	opakowania z tworzyw sztucznych	symbol PKWiU 25.22, 17.40.21-50, 17.40.21-73, 17.40.21-75	-	25
3	opakowania z aluminium, o pojemności mniejszej od 300 l	28.72.12	-	40
4	opakowania z blachy białej i lekkiej innej niż aluminiowa	28.72.11	-	20
5	opakowania z papieru i tektury	21.21.12, 21.21.13, 21.21.14, 21.21.15-30	-	48
6	opakowania ze szkła gospodarczego, poza ampułkami	26.13.11	-	40
7	opakowania z materiałów naturalnych (drewna i tekstyliów)	bez względu na symbol PKWiU	-	15
8	opakowania wielomateriałowe	bez względu na symbol PKWiU	-	25
9	urządzenia klimatyzacyjne zawierające substancje zubożające warstwę ozonową (CFC i HCFC)	29.23.12	50	50
10	urządzenia chłodnicze i zamrażające oraz pompy ciepła poza urządzeniami dla gospodarstw domowych zawierające substancje zubożające warstwę ozonową (CFC i HCFC){2}}	29.23.13	70	70
11	chłodziarki i zamrażarki typu domowego zawierające substancje zubożające warstwę ozonową (CFC i HCFC)2)	29.71.11	50	50
12	akumulatory ołowiowe (kwasowe)	31.40.21 31.40.22	wszystkie zgłoszone	wszystkie zebrane
13	akumulatory niklowo - kadmowe wielkogabarytowe	31.40.23	70	70
14	akumulatory niklowo - kadmowe małogabarytowe (wraz z pakietami)	31.40.23	50	50
15	ogniwa i baterie galwaniczne, bez ich części: - guzikowe, - baterie pierwotne, - pozostałe baterie	31.40.1, z wyłączeniem 31.40.13	50	50{3})

	wtórne			
16	oleje smarowe, z wyłączeniem: - oleje bazowe, - oleje przepracowane	23.20.18, z wyłączeniem: 23.20.18-01, 23.20.18-09.10	50	25{4}
17	lampy wyładowcze, z wyłączeniem światłówek kompaktowych	bez względu na symbol PKWiU,	40	40
18	opony nowe, używane regenerowane (bieżnikowane), używane nieregenerowane (niebieżnikowane)	25.11.11 25.11.13-55 25.11.13-57 25.11.14-04 25.11.14-05 25.11.20 25.12.10-30.00 25.12.10-50 25.12.10-90	75	nie dotyczy

{1}) poziom odzysku i recyklingu do uzyskania w skali kraju (nie dotyczy przedsiębiorców)

{2}) dotyczy również substancji zubożających warstwę ozonową, stosowanych jako czynniki spieniające w izolacji

{3}) nie dotyczy ogniw cynkowo-węglowych i alkalicznych

{4}) dotyczy olejów przepracowanych poddanych regeneracji

USTAWA
Z dnia 11 maja 2001r.

O opakowaniach i odpadach opakowaniowych

ROZDZIAŁ 1
PRZEPISY OGÓLNE

Art. 1.

1. Ustawa określa wymagania, jakim muszą odpowiadać opakowania ze względu na zasady ochrony środowiska oraz sposoby postępowania z opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, zapewniające ochronę życia i zdrowia ludzi oraz ochronę środowiska, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju.
2. W sprawach dotyczących postępowania z odpadami opakowaniowymi w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się przepisy o odpadach.
3. Przepisy ustawy nie naruszają postanowień działu II w tytule I ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz.U. Nr ..., poz. ...).

Art. 2.

Przepisy ustawy stosuje się do opakowań wprowadzanych na polski obszar celny w ramach procedury dopuszczenia do obrotu, opakowań będących przedmiotem działalności gospodarczej na terenie kraju oraz wszystkich powstałych z nich odpadów opakowaniowych.

Art. 3.

1. Opakowaniami w rozumieniu ustawy są wprowadzone do obrotu wyroby wykonane z jakichkolwiek materiałów, przeznaczone do przechowywania, ochrony, przewozu, dostarczania lub prezentacji wszelkich produktów, od surowców do towarów przetworzonych.
2. Opakowania obejmują:
 - 1) opakowania jednostkowe, służące do przekazywania produktu użytkownikowi w miejscu zakupu, w tym przeznaczone do konsumpcji produktów naczynia jednorazowego użytku,
 - 2) opakowania zbiorcze, zawierające wielokrotność opakowań jednostkowych produktów, niezależnie od tego, czy są one przekazywane użytkownikowi, czy też służą zaopatrywaniu punktów sprzedaży i które można zdjąć z produktu bez naruszenia jego cech,
- 3) opakowania transportowe, służące do transportu produktów w opakowaniach jednostkowych lub zbiorczych w celu zapobiegania ich uszkodzeniom, z wyłączeniem kontenerów do transportu drogowego, kolejowego, wodnego lub

lotniczego.

3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) odpadach opakowaniowych - rozumie się przez to wszystkie opakowania, w tym opakowania wielokrotnego użytku wycofane z ponownego użycia, stanowiące odpady w rozumieniu przepisów o odpadach, z wyjątkiem odpadów powstających w procesie produkcji opakowań,
- 2) odzysku - rozumie się przez to odzysk w rozumieniu przepisów o odpadach,
- 3) recyklingu - rozumie się przez to recykling w rozumieniu przepisów o odpadach,
- 4) wielokrotnym użytku - rozumie się przez to każde działanie, w trakcie którego opakowanie przeznaczone i zaprojektowane do co najmniej dwukrotnego zastosowania jest powtórnie wykorzystywane do tego samego celu, do którego było pierwotnie przeznaczone.

Art. 4.

Przepisy ustawy nie naruszają wymagań przewidzianych dla opakowań w przepisach odrębnych.

Art. 5.

1. Producent i importer opakowań powinni ograniczać ilość i negatywne oddziaływanie na środowisko substancji stosowanych do produkcji opakowań oraz wytwarzanych odpadów opakowaniowych w taki sposób, aby:
 - 1) objętość i masa opakowań były ograniczone do niezbędnego minimum wymaganego do spełnienia ich funkcji, biorąc pod uwagę oczekiwania użytkownika,
 - 2) opakowania były projektowane i wykonane w sposób umożliwiający ich wielokrotny użytek i późniejszy recykling, a jeśli nie jest to możliwe, to przynajmniej recykling, a jeżeli nie jest on możliwy to inną formę odzysku,
 - 3) opakowania zawierały możliwie najmniejszą ilość substancji stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi lub dla środowiska,
 - 4) maksymalna suma zawartości ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego w opakowaniu nie przekraczała 100 mg/kg, z zastrzeżeniem ust. 3.
2. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą uzyskania wiarygodnych i powtarzalnych wyników, określi, w drodze rozporządzenia, metodyki referencyjne oznaczania sumy zawartości ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego w opakowaniach.
3. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się właściwościami fizycznymi i składem chemicznym opakowań, a także ryzykiem powstania zagrożeń dla życia lub zdrowia ludzi lub dla środowiska, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje opakowań zwolnionych z wymagań określonych w ust. 1 pkt 4 oraz rodzaje opakowań, dla których maksymalna suma zawartości ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego może być wyższa niż określona w ust. 1 pkt 4, czas trwania oraz szczegółowe warunki zwolnienia lub podwyższenia zawartości.

4. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, kierując się właściwościami fizycznymi i składem chemicznym opakowań i odpadów opakowaniowych oraz ich podatnością na rozkład

biologiczny, może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania dotyczące opakowań ze względu na zalecaną metodę odzysku,
- 2) wymagania dotyczące opakowań wielokrotnego użytku.

5. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym

do spraw gospodarki, kierując się dostępnymi możliwościami technologicznymi i

wymaganiami ochrony środowiska może, w drodze rozporządzenia, ustanowić ograniczenia lub zakazy stosowania określonych substancji używanych do produkcji opakowań, niespełniających wymagań określonych w ust. 1.

Art. 6.

1. Producent i importer opakowań mają obowiązek ich oznakowania, chyba że rodzaj opakowania tego nie wymaga.

2. Oznakowanie powinno określać:

- 1) rodzaj materiałów wykorzystanych do produkcji opakowania,
- 2) możliwość wielokrotnego użytku opakowania,
- 3) przydatność opakowania do recyklingu.

3. Oznakowanie umieszcza się na opakowaniu lub na naklejonej na nim etykiecie,

a jeśli rozmiary opakowania na to nie pozwalają, na dołączonej do niego informacji.

4. Oznakowanie powinno być wyraźne, widoczne i czytelne oraz powinno zachowywać

trwałość również po otwarciu opakowania.

5. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje opakowań podlegających oznakowaniu,
- 2) wzory oznaczeń opakowań

- kierując się potrzebą stworzenia jednolitego systemu oznakowania.

Art. 7.

1. Producent, importer i eksporter opakowań są obowiązani do składania właściwemu marszałkowi województwa rocznego sprawozdania o masie wytworzonych, przywiezionych z zagranicy oraz wywiezionych za granicę opakowań, według rodzaju materiałów, z jakich zostały wykonane, z wyszczególnieniem opakowań wielokrotnego użytku oraz o przestrzeganiu ograniczeń wynikających z art. 5 ust. 1 pkt 4, w terminie do dnia 31 marca za

poprzedni rok kalendarzowy.

2. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą ujednolicenia

sprawozdań, o których mowa w ust. 1, określi, w drodze rozporządzenia, wzory

formularzy służących do składania sprawozdań, uwzględniając specyfikę małych

i średnich przedsiębiorstw.

3. Dokumenty, na podstawie których sporządza się sprawozdanie, powinny być przechowywane przez 5 lat.

4. Marszałek województwa, któremu przedstawiane jest sprawozdanie może, w drodze decyzji, zobowiązać producenta, importera lub eksportera opakowań do

przedłożenia dokumentów, o których mowa w ust. 3.

5. Właściwość miejscową marszałka województwa ustala się według siedziby lub

miejsca zamieszkania producenta, importera lub eksportera opakowań, a w

przypadku braku siedziby lub miejsca zamieszkania producenta, importera lub eksportera opakowań na terenie kraju właściwy miejscowo jest Marszałek Województwa Mazowieckiego.

Art. 8.

Do producenta i importera produktów w opakowaniach przepisy art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1-4 stosuje się odpowiednio.

Art. 9.

1. Obowiązki producenta i importera produktów w opakowaniach, w zakresie osiągnięcia poziomów odzysku i recyklingu określają przepisy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej.
2. Obowiązki producenta i importera produktów w opakowaniach w zakresie sprawozdawczości o ilości i rodzajach stosowanych opakowań określają przepisy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej.
3. Eksporter produktów w opakowaniach jest obowiązany do składania właściwemu marszałkowi województwa rocznego sprawozdania o masie wywiezionych za granicę opakowań, według rodzaju materiału, z jakich zostały wykonane, z wyszczególnieniem opakowań wielokrotnego użytku zastosowanych do opakowań eksportowanych produktów, w terminie do dnia 31 marca za poprzedni rok kalendarzowy. Przepis art. 7 ust. 5 stosuje się odpowiednio.
4. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą ujednolicenia sprawozdań, o których mowa w ust. 3, określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy służących do składania sprawozdań, uwzględniając specyfikę małych i średnich przedsiębiorstw.
5. Dokumenty, na podstawie których sporządza się sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3 powinny być przechowywane przez 5 lat. Przepis art. 7 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 10.

1. Producent i importer substancji chemicznych bardzo toksycznych, toksycznych, rakotwórczych, mutagennych lub niebezpiecznych dla środowiska, określonych w przepisach o substancjach i preparatach chemicznych, są obowiązani ustalić wysokość kaucji na opakowania jednostkowe tych substancji, nie niższą od 10% i nie wyższą od 30% ceny substancji chemicznej zawartej w takim opakowaniu.
2. Producent i importer substancji chemicznych, o których mowa w ust. 1, są obowiązani odebrać na własny koszt od sprzedawcy, opakowania wielokrotnego

użytku i odpady opakowaniowe po tych substancjach.

3. Jeżeli zwrot pobranej kaucji przez sprzedawcę jest niemożliwy z powodu przerwy lub zakończenia działalności, producent lub importer substancji chemicznych, o których mowa w ust. 1, jest obowiązany przyjmować od użytkowników opakowania wielokrotnego użytku i odpady opakowaniowe po substancjach chemicznych. Przyjmując opakowania wielokrotnego użytku i odpady

opakowaniowe po tych substancjach, producent lub importer jest obowiązany

zwrócić pobraną kaucję.

4. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do

spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje opakowań dla

określonych rodzajów substancji chemicznych, wobec których stosuje się inną

wysokość kaucji, niż określona w ust. 1, ze względu na specyfikę tych opakowań lub tych substancji.

Art. 11.

Producent i importer, o których mowa w art. 10 ust. 1, są obowiązani do posiadania zezwolenia, na prowadzenie działalności w zakresie zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów opakowaniowych po substancjach

chemicznych bardzo toksycznych, toksycznych, rakotwórczych, mutagennych lub niebezpiecznych dla środowiska, o którym mowa w przepisach o odpadach.

Art. 12.

Sprzedawca produktów w opakowaniach jest obowiązany do przekazywania użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych

w zakresie:

- 1) dostępnych systemów zwrotu, zbiórki i odzysku, w tym recyklingu,
- 2) właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
- 3) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach

- co najmniej przez wywieszenie odpowiedniej informacji w miejscu sprzedaży.

Art. 13.

1. Jednostki handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 25 m² sprzedające napoje w opakowaniach jednorazowych, są obowiązane do posiadania

w ofercie handlowej podobnych produktów dostępnych w opakowaniach wielokrotnego użytku.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym

do spraw środowiska, uwzględniając możliwości stosowania opakowań wielokrotnego użytku, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje napojów, których nie dotyczą obowiązki, o których mowa w ust. 1.

Art. 14.

Jednostki handlu detalicznego są obowiązane do przyjmowania zwracanych i na wymianę opakowań wielokrotnego użytku po produktach w takich opakowaniach, które

znajdują się w ich ofercie handlowej.

Art. 15.

Jednostki handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 2 000 m² są

obowiązane do prowadzenia na własny koszt selektywnej zbiórki odpadów opakowaniowych po produktach w opakowaniach, które znajdują się w ich ofercie handlowej, według rodzajów odpadów określonych w przepisach o odpadach.

Art. 16.

1. Sprzedawca substancji chemicznych, o których mowa w art. 10 ust. 1, jest obowiązany pobrać kaucję za opakowania jednostkowe tych substancji w wysokości ustalonej przez ich producenta lub importera.
2. Sprzedawca, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany przyjmować od użytkowników opakowania wielokrotnego użytku i odpady opakowaniowe po substancjach, o których mowa w art. 10 ust. 1, w celu ich przekazania producentowi lub importerowi. Przyjmując opakowania wielokrotnego użytku i odpady opakowaniowe po tych substancjach, sprzedawca jest obowiązany zwrócić pobraną kaucję.
3. Sprzedawca, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do posiadania zezwolenia, na prowadzenie działalności w zakresie zbierania lub transportu odpadów opakowaniowych po substancjach chemicznych bardzo toksycznych, toksycznych, rakotwórczych, mutagennych lub niebezpiecznych dla środowiska, o którym mowa w przepisach o odpadach.

Art. 17.

Użytkownik substancji chemicznych, o których mowa w art. 10 ust. 1, jest obowiązany zwrócić sprzedawcy opakowania wielokrotnego użytku i odpady opakowaniowe po tych substancjach.

Art. 18.

Nadzór nad przestrzeganiem przepisów art. 10, art. 12-14 oraz art. 16 ust. 1 i 2 sprawuje Inspekcja Handlowa, działająca na podstawie przepisów odrębnych.

Art. 19.

1. Na podstawie sprawozdań, o których mowa w art. 7 ust. 1 oraz w art. 9 ust. 3, marszałek województwa sporządza raport wojewódzki zawierający:
 - 1) imię i nazwisko, adres zamieszkania lub nazwę i adres siedziby producenta, importera i eksportera opakowań oraz eksportera produktów w opakowaniach,
 - 2) masę wytworzonych, przywiezionych z zagranicy lub wywiezionych za granicę opakowań, według rodzaju materiału z jakiego zostały wykonane, z wyszczególnieniem opakowań wielokrotnego użytku,
 - 3) informację o realizacji przez producentów i importerów opakowań ograniczeń wynikających z art. 5 ust. 1 pkt 4.
2. Raport, o którym mowa w ust. 1, marszałek województwa przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska do dnia 15 maja za poprzedni rok kalendarzowy.
3. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą stworzenia ujednoliconego systemu zbierania i przetwarzania danych, o których mowa w ust. 1, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady składania raportów wojewódzkich oraz wzór formularza.

Art. 20.

Minister właściwy do spraw środowiska prowadzi bazę danych, dotyczących gospodarki opakowaniami i odpadami opakowaniowymi na podstawie raportów wojewódzkich, o których mowa w art. 19 ust. 1, oraz sprawozdań i zbiorczych informacji, o których mowa w przepisach o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej.

Art. 21.

Kto, produkując, importując, lub wprowadzając do obrotu opakowania lub produkty w opakowaniach:

- 1) przekracza maksymalną sumę zawartości ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego w opakowaniu lub
- 2) nie znakuje opakowań zgodnie z wymogami podlega karze grzywny.

Art. 22.

1. Kto, produkując, importując lub eksportując opakowania nie składa marszałkowi województwa sprawozdań o opakowaniach lub składa sprawozdanie niezgodne z dokumentami, niekompletne lub nieterminowo podlega karze grzywny.
2. Tej samej karze podlega eksporter produktów w opakowaniu, który nie składa marszałkowi województwa sprawozdania o wywiezionych za granicę opakowaniach.

Art. 23.

Kto, produkując lub importując substancje chemiczne bardzo toksyczne, toksyczne, rakotwórcze, mutagenne lub niebezpieczne dla środowiska:

- 1) nie ustala wysokości kaucji na opakowanie tej substancji lub ustala ją w wysokości niezgodnej z przepisami, lub
- 2) nie odbiera na własny koszt opakowań po tych substancjach podlega karze grzywny.

Art. 24.

Kto, sprzedając substancje chemiczne bardzo toksyczne, toksyczne, rakotwórcze, mutagenne lub niebezpieczne dla środowiska:

- 1) nie pobiera od użytkownika substancji kaucji albo pobiera w wysokości niezgodnej z przepisami, lub
- 2) nie zwraca użytkownikowi substancji kaucji lub nie przyjmuje od użytkownika opakowania wielokrotnego użytku i odpadów opakowaniowych po tej substancji podlega karze grzywny.

Art. 25.

Kto, będąc użytkownikiem substancji chemicznej bardzo toksycznej, toksycznej, rakotwórczej, mutagennej lub niebezpiecznej dla środowiska nie zwraca sprzedawcy opakowania wielokrotnego użytku i odpadów opakowaniowych po tej substancji podlega karze grzywny.

Art. 26.

Kto, sprzedając produkty w opakowaniach, nie wywiesza w miejscu sprzedaży informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- 1) dostępnych systemów zwrotu, zbiórki i odzysku, w tym recyklingu,
 - 2) właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
 - 3) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach
- podlega karze grzywny.

Art. 27.

Kto, zarządzając jednostką handlu detalicznego nie przyjmuje zwracanych i na

wymianę opakowań wielokrotnego użytku po produktach będących w ofercie handlowej

w tej jednostce

podlega karze grzywny.

Art. 28.

Kto, zarządzając jednostką handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej

2000 m² nie prowadzi selektywnej zbiórki opakowań po produktach będących w ofercie handlowej w tej jednostce

podlega karze grzywny.

Art. 29.

Orzekanie w sprawach o czyny określone w art. 21-28 następuje w trybie przepisów

o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Art. 30.

W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz.U. Nr 77,

poz. 335, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 121, poz. 770, Nr 133, poz. 885

i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr

109, poz. 1157 oraz z 2001 r. Nr 38, poz. 452) w art. 2 w ust. 1 w pkt 10 kropkę

zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

"11) kontrola przestrzegania przepisów o opakowaniach i odpadach opakowaniowych."

Art. 31.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r., z wyjątkiem art. 5 ust. 1 pkt 4,

który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.
